

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1

לפני:

השופטת נטע רות

נציגת ציבור (עובדים) גב' חנה קפלניקוב

סגדרה מסיקה

התובעת

ע"י ב"כ: עו"ד אלטשולר-ולנר

-

1. רמפל סלולר סטוק מרקט בע"מ

הנתבעים

2. רם פלר

ע"י ב"כ: עו"ד אהוד שילוני ועו"ד יעל שילוני

2

3

פסק דין

4

1. לפנינו תביעה לתשלום פיצוי פיטורים ולתשלום לזכויות נוספות, מתוקף תקופת
עבודתה של התובעת אצל הנתבעת וביניהן: דמי הודעה מוקדמת, תשלום שכר
עבודה הכולל תשלום עמלות ותמריצים, פדיון חופשה שנתית, דמי הבראה,
הפרשות לקרן השתלמות, וכן פיצוי ללא הוכחת נזק, פיצוי בשל לשון הרע, פיצוי
בשל התנכלות ופיטורים בחוסר תום לב. כן עתרה התובעת לפיצויים בגין הטרדה
מינית והתנכלות מצד הנתבע 2. סך הכל הסתכמה התביעה בסך של 1,247,233 ₪.

11

12

רקע עובדתי

13

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 2. הנתבעת 1 (להלן- "הנתבעת") הינה חברה העוסקת בסחר, בעיקר במוצרי סלולר, ועיקר עיסוקה הינו בביצוע עסקאות תווך בין ספקים לרוכשים של מוצרים אלה בארץ ובחו"ל.
- 2
- 3
- 4
- 5 3. הנתבע 2 הינו הבעלים והמנהל של הנתבעת (להלן- הנתבע).
- 6
- 7 4. התובעת, הועסקה כאשת מכירות בנתבעת, במשך 6 שנים, החל מחודש 11/02 ועד ליום 3.6.2008, מועד שבו הופסקה עבודתה, בנסיבות השנויות במחלוקת: בעוד התובעת טוענת כי היא פוטרה או לחילופין כי התפטרה בנסיבות המזכות אותה בתשלום פיצויי פיטורים, הרי שהנתבעים טוענים כי היא התפטרה מיוזמתה מסיבות שאינן קשורות בנתבעת וכי בכל מקרה, לא הייתה זכאית לתשלום פיצויי פיטורים בשל עבירות משמעת המיוחסות לה.
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14 5. שכרה של התובעת הורכב, רובו ככולו, מתשלום עמלות שנגזרו מן העסקאות שאותן ביצעה, כאשר לצורך ביצוע העסקאות יצרה התובעת קשר עם אנשי קשר מטעם הצדדים לעסקאות המכירה והקניה השונות (להלן – אנשי הקשר).
- 15
- 16
- 17
- 18 6. במהלך מרבית תקופת העסקתה, הביעה הנתבעת שביעות רצון מתפקודה של התובעת, אשר נחשבה לאשת מכירות מצוינת אולם בשנה האחרונה להעסקתה עלו יחסי העבודה על שרטון. לטענת התובעת, המשבר ביחסים היה פועל יוצא של התנהלות הנתבעת אשר לא שילמה לה את מלוא הזכויות המגיעות לה, גרעה מסכומי העמלות שהגיעו לה והעבירה את הטיפול באנשי הקשר "המניבים" שבהם טיפלה, לטיפולם של עובדים אחרים. זאת באופן שפגע בהיקף העסקאות שביצעה התובעת וכפועל יוצא מכך גם בהיקף העמלות שלהן הייתה זכאית. הנתבעים מאידך, זקפו את ההרעה ביחסים לחובת התובעת ולכוונה שהם ייחסו לה להביא לפיטוריה, על מנת לזכות בפיצויי פיטורים ובהמשך לכך - להקים עסק מתחרה לנתבעת.
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

7. מן הראיות עולה כי במהלך התקופה שבה עלו היחסים על שרטון, נהגה התובעת להקליט את השיחות שהיא קיימה עם הנתבע וכן העבירה נתונים שונים שהיו מצויים על מחשבי הנתבעת אל כתובת המייל הפרטית שלה ושל בעלה. זאת לדבריה על מנת להבטיח את תשלום זכויותיה על ידי הנתבעת ואת תשלום מלוא העמלות המגיעות לה.
8. לאחר תחילת המשבר ביחסים וביום 27.5.2008 פנה הנתבע טלפונית אל התובעת וביקש אותה לסור לחדרו לצורך בירור. זאת, תוך שהנתבע מסרב לפרט בפני התובעת את תוכן הבירור ומהותו. עם זאת, הנתבע כן ציין כי מדובר בעניין הקשור בסמנכ"לית הנתבעת, גב' מיכל, שהינה גם אחות הנתבע. הנתבע הביע באוזני התובעת את מורת רוחו מיחסי האנוש הלקויים שלה וייחס לה רצון לשבש את מהלכה התקין של העבודה על מנת לגרום לפיטוריה.
- התובעת טענה מנגד, במהלך אותה שיחה טלפונית, כי מדובר בבירור סרק וכי הנתבע מנסה לבזבז את זמנה על מנת לגרום לה להתפטר ולמנוע ממנה להמשיך בעבודתה הרגילה ולבצע עסקאות.
- על רקע תגובה זו של התובעת, אמר לה הנתבע כי הוא מברר עם עורכת הדין של הנתבעת האם ניתן לפטרה בשל התנהגותה, מבלי לשלם לה פיצויי פיטורים. במקביל לשיחתו עם התובעת, שוחח הנתבע, בקו טלפון אחר, עם עורכת דין של הנתבעת ושאל אותה האם מותר לו לפטר את התובעת בגין סירובה להגיע לחדרו, ללא תשלום פיצויי פיטורים. בהמשך הדברים, נערכה שיחת ועידה בין התובעת, הנתבע, ועורכת הדין, כשהאחרונה ניסתה לגשר בין הצדדים ולהביאם להסכמה. עם סיום השיחה נאותה התובעת להגיע לשיחה בחדרו של הנתבע אולם הנתבע סרב לכך. שיחה זו הוקלטה על ידי התובעת.
9. מספר ימים לאחר מכן, ביום 3.6.2008 התקיימה פגישה בין התובעת לנתבע. במהלך פגישה זו, העלה הנתבע טענות שונות כלפי התובעת לפיהן, היא הוציאה חומר סודי שהיה מצוי על גבי אחד ממחשבי הנתבעת. התובעת הכחישה את הטענות והעלתה מנגד טענות שונות, בעיקר בנוגע לאי תשלום העמלות המגיעות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

- 1 לה והעברת אנשי הקשר שבהם טיפלה בעבר לטיפולם של עובדים אחרים בנתבעת.
 2 במהלך שיחה זו, הבחין הנתבע במכשיר הקלטה שבצבץ מחולצתה של התובעת
 3 ואף העיר לה על כך. בהמשך השיחה, שוחח הנתבע שוב עם עורכת הדין טלפונית
 4 וביקש ממנה, פעם נוספת, לנסות ולמצוא דרך לסיים את עבודתה של התובעת
 5 בשל הפרות המשמעת שייחס לה וזאת, מבלי שיידרש לשלם לה פיצויים. שיחה זו,
 6 כמו עשרות שיחות רבות אחרות עם הנתבע, הוקלטה אף היא על ידי התובעת.
 7
- 8 10. במהלך אותו יום, 3.6.2008, הגיע בעלה של התובעת למשרדי הנתבעת כאשר
 9 לטענת התובעת היא הזעיקה אותו כדי לחלצה מ"המצור" שצרו עליה הנתבע,
 10 אחות הנתבע וכן מנהלת המכירות גב' דינה נאמן בעת שהיא (התובעת) ניסתה
 11 לצאת מתא השירותים. הנתבעים מנגד, מכחישים טענה זו של התובעת וטוענים
 12 כי התובעת הזעיקה את בעלה, המצוי בתחום המחשוב, על מנת שיסייע לה לחדור
 13 למערכת המחשוב של הנתבעת כדי להוציא ממנה מידע מסווג.
 14
- 15 11. במסגרת אירועי אותו יום, הודיע הנתבע לתובעת כי עליה לקחת יום חופשה
 16 בתשלום, שבמהלכו היא תעודכן בנוגע לבירור שיערך לה באשר להפרות משמעת
 17 שיוחסו לה. לבקשת התובעת, שלח לה הנתבע גם הודעת דואר אלקטרוני בנושא
 18 זה.
 19
- 20 12. בהודעת הדוא"ל ששלח הנתבע לתובעת נכתב, כי התובעת התבקשה לצאת
 21 לחופשה של 24 שעות, שבמהלכה תודיע לה הנתבעת על שיחת בירור לגבי
 22 התנהלותה. התובעת שלחה אף היא הודעת דוא"ל לנתבע בה התייחסה לפגיעה
 23 שפגע בה הנתבע בהתנהלותו ובהשעייתה מעבודתה וכן עמדה על רצונה "**לפתוח**
 24 **דף חדש**" ביחסיהם.
 25
- 26 13. ביום 5.6.2008 נסעה התובעת לחופשה באיטליה. לטענת הנתבעת, מטרת הנסיעה
 27 הייתה לקיים פגישות עם חלק מאנשי הקשר של הנתבעת בחו"ל שמולם עבדה
 28 התובעת. על רקע טענה זו אף הגישה הנתבעת בקשה לצו מניעה זמני לבית הדין
 29 (בש"א 2855/08) במטרה למנוע מן התובעת להיפגש עם אנשי קשר אלה. באותו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 יום ניתן צו מניעה ארעי עד לקיומו של דיון במעמד הצדדים, כאשר ביום
2 23.6.2008 ניתנה, על פי הסכמת הצדדים, החלטה בדבר ביטול הצו.
3
4 14. ביום 10.7.2008 נשלח לתובעת מכתב בו נכתב כי מאחר שהתובעת לא שבה
5 לעבודתה – הרי שיש לראותה כמי שהתפטרה מעבודתה. במסגרת מכתב זה יוחסו
6 לתובעת הפרות משמעת אשר יש בהן, לטענת הנתבעת, לשלול בכל מקרה את
7 הזכאות לתשלום פיצויי פיטורים גם אם הייתה זכאית להם ובכלל כך: התנהגות
8 לא הולמת כלפי חבריה לעבודה וכלפי הממונים עליה, שיבוש העבודה ויציאה
9 לחופשה ללא תיאום, טיפול לקוי באנשי קשר ושינוי של שעות העבודה ללא אישור.
10 כן נטען, כי הפרות משמעת אלה החמירו שעה שהנתבעת לא נענתה לדרישות
11 שונות, ובלתי מוצדקות, של התובעת לשיפור בתנאי העסקתה ובכלל אלה: העלאה
12 של שכר יסוד וביצוע הפרשות לפיצויי פיטורים ולביטוח פנסיוני בשיעור גבוה מזה
13 הנדרש על פי החוק. בנוסף נטען במכתב, כי התובעת הפרה, באופן חמור, את נהלי
14 הנתבעת בכך שהעתיקה, או ניסתה להעתיק, מידע מסווג השייך לנתבעים.
15
16 15. על רקע דברים אלה ובהסתמך על הסכם העבודה של התובעת, שבו עוגן סעיף
17 בוררות, פנתה הנתבעת לבורר הרב יהודה סילמן מבד"צ ניסים קרליץ בבני ברק
18 אשר קבע ביום 20.7.08, בלא שהתקבלה עמדת התובעת, כי התובעת מנועה
19 מלעסוק בתחומי העיסוק של הנתבעים, במשך 12 חודשים לאחר סיום עבודתה.
20
21 16. כחמישה חודשים לאחר סיום העסקתה, הקימה התובעת את חברת "אינדיגו
22 בע"מ" שבבעלותה אשר עוסקת בתחום ההפצה לשוק הסלולר בצרפת ובאיטליה.
23 חברה זו החלה לפעול כחודש לאחר מועד הקמתה.
24
25 להלן נדון ונכריע ברכיבי התביעה אחד לאחד.
26
27 **זכאות התובעת לתשלום פיצויי פיטורים לאור הנסיבות של סיום יחסי העבודה**
28
29 17. התובעת טענה כי היא פוטרה מעבודתה וכי הטעם לפיטורים היה נעוץ בעמידתה
30 על זכויותיה שלא הייתה לטעמם של הנתבעים. התובעת טענה בהקשר זה כי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 ההתדרדרות במערכת היחסים שבינה לבין הנתבע נבעה מהפרה מתמשכת של
 2 זכויות שונות, לרבות אי תשלום עמלות שהגיעו לה בגין עסקאות שביצעה, העברת
 3 אנשי קשר לטיפולם של עובדים אחרים, ובעיקר אנשי קשר שהטיפול בהם הניב
 4 עסקאות מוצלחות ומשתלמות וכן, הצגת דרישות חדשות הנוגעות לשעות העבודה
 5 ולעבודה בימי שישי, אשר לא הוצגו לה לאורך כל שנות עבודתה.
 6
- 7 18. בנוסף לכל אלה, טענה התובעת גם כי הנתבע נהג להטריד אותה מינית בשל הערות
 8 שונות שהעיר לה לדבריה על לבושה וכן הערות מטרידות נוספות וכי הוא התנכל
 9 לה ביום עבודתה האחרון משחסם את דרכה החוצה מתא השירותים.
 10
- 11 19. הנתבעים טענו מנגד, כי כל השינויים שבוצעו בעבודת התובעת, היו ממניעים
 12 עסקיים וכי התובעת היא שביקשה להביא לפיטוריה, תוך שהיא מעכירה בכוונה
 13 את האווירה בינה לבין הממונים עליה ובינה לבין עובדים נוספים. זאת באמצעות
 14 התנהגות מחוצפת וחוסר שיתוף פעולה שגרמו לפגיעה בביצוע העבודה השוטפת.
 15 הנתבעים תלו כאמור את ההתנהגות הנטענת של התובעת ברצונה להקים עסק
 16 מתחרה. רצון שבשלו היא אף ניסתה, כך לטענתם, להוציא ממחשבי הנתבעת מידע
 17 מסווג.
 18
- 19 20. כן נטען, כי על מנת "לחבל" במהלך העבודה התקין ולגרום לנתבעת לפטרה,
 20 הציבה התובעת דרישות בלתי סבירות בפני הנתבעים וביניהן דרישות להעלאת
 21 שכר ולקבלת תנאים נוספים וכן, כי התובעת הקליטה, ללא הרף, את שיחותיה עם
 22 הנתבע תוך ניסיון לדלות מהן ראיות כנגדו.
 23
- 24 21. עוד נטען, כי ניתן ללמוד על הלך הרוח של התובעת ועל כוונתה לגרום לנתבעת
 25 לפטרה גם מדרישתה של התובעת, שהועלתה בסמוך לסיום עבודתה, להעביר את
 26 קופת הפיצויים על שמה.
 27

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

22. נקדים אחרית לראשית ונציין כבר כאן כי מהשתלשלות האירועים, כפי שהיא
 נפרשה בפנינו, עולה כי התובעת פוטרה מעבודתה וכי הנתבעת לא רצתה בהמשך
 העסקתה של התובעת.
23. בהקשר זה יצוין, כי מחומר הראיות עולה כי ההתדרדרות במערכת היחסים שבין
 הצדדים החלה לא משום רצונה של התובעת להקים עסק מתחרה ועקב רצונה
 להביא לפיטוריה אלא - על רקע הטענות של התובעת, שהיו מוצדקות בחלקן, כלפי
 התנהלות הנתבעת והפגיעה בזכויותיה. משמע – לאחר שהתובעת גילתה כי אין
 משולמות לה מלוא העמלות שלהן הייתה זכאית, בשים לב לאופן החד צדדי שבו
 הם נשללו ממנה ולאור תחושתה כי הנתבעת מעבירה את הטיפול בלקוחות מניבים
 לעובדים אחרים וכן, לאחר שהתובעת גילתה כי הנתבעת מבטלת עסקאות שהיא
 ביצעה בטענה שאין הן רווחיות דיין. כן עולה, כי על רקע נסיבות אלה, היה בין
 הצדדים משבר אמון קשה והתובעת התכוננה ליום סגריר שבו היא תידרש לתבוע
 את זכויותיה ותזדקק לאותן ראיות חיוניות להוכחת הזכאות לתשלום עמלות וכן
 להוכחת טענותיה הנוספות. נוסף לכך, עולה כי העמידה של התובעת על זכויותיה
 כמו גם מורת הרוח שהיא ביטאה מהפרה של זכויות אלה לא היו לטעמה של
 הנתבעת וכי הנתבעת היא שניסתה למצוא דרך להביא לפיטוריה של התובעת בלא
 שתחויב בתשלום פיצויי פיטורים.
24. כדוגמה לאופן התנהלות הנתבעת בהקשר זה ניתן לציין למשל את המכתב הקשה
 שכתב הנתבע לתובעת מיום 22.5.2008 (נספח 6 א' 6ב' לתצהיר התובעת) שבו
 הודיע לה באופן חד צדדי כי היא לא תהיה זכאית לתשלום עמלות בגין עסקאות
 שביצעה מול אחד מאנשי הקשר וזאת, בשל חוסר שיתוף פעולה שייחס לה. זאת
 בלא שהנתבע קיים עם התובעת בירור מקדים בנוגע לכך ושעה שבפועל נמצא, כפי
 שיפורט בהמשך ובהתייחס לרכיב התביעה בעניין העמלות, כי לא הייתה כל
 הצדקה לשלילתן של עמלות אלה מן התובעת.
25. מן הראיות עולה כי התובעת מצידה מחתה על הפגיעה בזכויותיה. כדוגמה לכך
 ניתן לציין למשל תכתובת דוא"ל מיום 15.4.2008, שמוענה לנתבע, בה היא הלינה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 על ביטולן של שתי עסקאות שאושרו ושולמו על ידי לקוחות באיטליה. התובעת
 2 הלינה על כך שביטול העסקאות פוגע בשמה הטוב בניהול עסקים עתידיים בשוק
 3 האיטלקי, שבו טיפלה, וכן בשכרה. במיוחד בשים לב לכך שמדובר בלקוחות
 4 חדשים שהתובעת ראתה בהם, כפי הנראה, פוטנציאל עסקי (ר' נספח א' לתצהירי
 5 התובעת כרך n1 עמוד 224).
- 6
- 7 26. חיזוק למסקנה זו הנוגעת לפגיעה בתנאי ההעסקה של התובעת ניתן למצוא גם
 8 בתלושי השכר של התובעת מהם עולה כי בחודשי עבודתה האחרונים, שבהם לא
 9 היתה התובעת בחופשה, אכן חלה ירידה משמעותית ובלתי מוסברת בשכרה: כך
 10 למשל עולה כי בחודש 2/08 השתכרה התובעת כ- 17 אלף ₪, בחודש 3/08 כ-26
 11 אלף ₪ ובחודש 4/08 כ- 18 אלף ₪. לעומת זאת, בחודש 12/07 השתכרה התובעת
 12 66 אלף ₪, בחודש 11/07 – 40 אלף ₪ ובחודש 8/07 – 33 אלף ₪. הטענה של
 13 הנתבע לפיה, הטעם לירידה זו היה נעוץ בכך שהתובעת כבר לא הייתה להוטה
 14 לעשות עסקים עבור הנתבעת, מאחר ועיקר מעיניה היו נתונים לעסק שלה, לא
 15 הוכחה ואף נטענה כטענה כבושה במהלך חקירתו הנגדית (עמ' 42 לפרוטוקול
 16 שורות 23-24). זאת שעה שבמסגרת התצהיר הכחיש הנתבע טענה זו בדבר ירידה
 17 בשכרה של התובעת (ר' סעיף 60 לתצהיר).
- 18
- 19 27. על רקע הדברים, ניתן להסיק על כוונת הנתבעת להביא להפסקת העבודה של
 20 התובעת גם על יסוד חילופי הדברים שהיו בשיחות שהתקיימו בין התובעת לבין
 21 הנתבע, סמוך למועד הפסקת עבודתה של התובעת:
 22
- 23 28. כך למשל, עיון בתמליל השיחה הטלפונית מיום 27.5.08 (ר' נספח 5 לתצהיר
 24 התובעת) מלמד על רצון של הנתבעת, שלא הוותר, להביא לפיטורי התובעת בלא
 25 לשלם לה פיצויי פיטורים. שיחה שבמהלכה נקראה התובעת לשיחת "בירור"
 26 לחדרו של הנתבע וזאת, בלא לפרט באוזניה את מהות הבירור ותוך שהנתבע אומר
 27 לתובעת את הדברים הבאים:
 28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 "סנדרה, אני עכשיו מחפש את העורכי דין לברר אם זו עילה. את יודעת
- 2 מה זו עילה? ... זו סיבה, אם זו סיבה להוציא אותך מהחברה עד
- 3 שתחליטי לבוא אליי.."
- 4
- 5 29. במהלך אותה שיחה ובתגובה לדברי הנתבע התלוננה התובעת על כך שהנתבע
- 6 מקשה עליה לעבוד ומזמן אותה לשיחות בחדרו שלא לצורך ובלשונה: "אבל רמי,
- 7 אתה קורא לי כל יום, אלף פעמים ביום, אתה לא רוצה לתת לי לעבוד?"
- 8
- 9 תלונה שהנתבע השיב עליה באופן ציני ואף פוגע לאמור: "אם אני קורא לך אלף
- 10 פעמים ביום תכתבי את זה ותכתבי את השעות.. כמה פעמים קראתי לך ואנחנו
- 11 נבדוק כי אולי זה לא חוקי.. ואם לא מוצא חן בענייך.. את יכולה להתפטר"
- 12
- 13 ובהמשך אף השיב הנתבע לאמירת התובעת "למה? תפטר אותי", שוב באופן
- 14 מתריס לאמור: "לא, לא תקבלי את זה ממני. אל תדאגי אין לך סיכוי מאמל'ה
- 15 כמה שתשתוללי לא תקבלי כלום. זה רק בגלל שאנחנו אוהבים אותך וכל כך
- 16 רוצים אותך.. אני מבזבז עלייך יותר מידי זמן עם עורכי דין ובירורים וזה, ומתחיל
- 17 כבר לעלות." ובהמשך "אני לא אוציא אותך עדיין כי אני מברר קודם עם העו"ד
- 18 איך לעשות את זה שזה לא יחשב פיטורים, הבנת? וזה מבזבז לי נורא את הזמן
- 19 ואת מעלה את הדרגה של הסכסוך שיש ביננו"
- 20
- 21 30. כמו כן וכפי שצוין לעיל, במהלך אותה שיחה, ניהל הנתבע שיחה גם עם עורכת
- 22 הדין של הנתבעת, שבמהלכה אמר לה כך: "אם אני קורא לפגישה לעובד והוא
- 23 אומר שהוא לא מוכן לבוא אלא אם אני אומר לו את הנושא. הפרת משמעת
- 24 חמורה? מה אנחנו יכולים לעשות? אפשר לפטר אותה בלי פיצויים? לא, אנחנו
- 25 לא רוצים לפטר אותה. לא, אנחנו לא רוצים. היא רוצה.."
- 26
- 27 31. הרושם העולה אפוא מן הדברים שאמר הנתבע לתובעת, מבחינת תוכנם וסגנונם
- 28 הוא כי הנתבעת לא הייתה מעוניינת בהמשך עבודתה של התובעת וכי היא חיפשה
- 29 את הדרך להביא לסיום עבודתה בלא לשלם לה פיצויי פיטורים.
- 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 32. זאת ועוד, מן הראיות עולה, כי בפגישה נוספת שהתנהלה בין הצדדים, עובר לסיום
2 עבודתה של התובעת, שאל הנתבע את התובעת מספר פעמים, בדרכים שונות,
3 האם היא רוצה שהוא יפטר אותה, או האם היא רוצה שיעשה כן בתשלום פיצויי
4 פיטורים ואילו התובעת השיבה לו בשלילה (ר' נספח 26.9.1 לנספח 55 לתצהיר
5 התובעת).
- 6
- 7 33. כך, גם בחילופי הדברים שהיו בפגישה מיום 3.6.08, שאותה כאמור הקליטה
8 התובעת, יש כדי ללמד על כוונתה של הנתבעת להביא להפסקת עבודתה של
9 התובעת ועל הניסיון למצוא דרך משפטית להימנע משתלום הזכויות הנגזרות מכך
10 (ר' לעניין זה נספח 33 לתצהיר התובעת).
- 11
- 12 34. במהלך שיחה זו, שהתדרדרה לוויכוח רווי ב"עקיצות" ציניות כלפי התובעת בשל
13 הקלטתה, הוטחו בתובעת האשמות חמורות, שלא נתמכו בראיות ולא הוכחו,
14 ביחס לגזל סוד מסחרי. האשמות שאינן מאפיינות התנהלות של מעסיק החפץ
15 בהמשך העסקתו של העובד או של מעסיק המבקש לקיים בירור ענייני מול העובד
16 בנוגע לחשדות מטרידים באשר להתנהלות העובד.
- 17
- 18 35. לא למותר לציין, כי בהמשך לאותה שיחה נשלחה לתובעת הודעה בה הודע לה על
19 חופשה מיידית מאולצת לאמור: **"לצערנו אנו מבקשים שתצאי לחופשה של 24**
20 **שעות שבמהלכן אנו נודיע לך על פגישת בירור בחברה לגבי התנהלותך**
21 **והתנהגותך בחברה."** לכל אלה מצטרפת גם עדות הנתבע בבית הדין ממנה עולה
22 כי הוא לא ציפה לכך שהתובעת תשוב לעבודתה לאחר חילופי הדברים שהיו
23 באותה שיחה שנוהלה ביום האחרון לעבודת התובעת (ר' עמוד 42 לפרוטוקול
24 שורות 15-16).
- 25
- 26 36. בנוסף לאמור יצוין כי גם לאחר הפגישה שהתקיימה ביום עבודתה האחרון של
27 התובעת, וחרף האמור בה ובמכתב שבא בעקבותיה, לפיהם התובעת תוזמן
28 לבירור, הרי שהתובעת לא זומנה לבירור במהלך אותן 24 שעות של "חופשה"
29 אליה הוצאה בעל כורחה ואף לא לאחר מכן.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1

2 37. חלף זאת, נשלח לתובעת ביום 4.6.2008 מכתב חתום על ידי הנתבע, שעניינו
3 "השעייתה" של התובעת מן העבודה לצד הוראה האוסרת עליה לפנות לאנשי קשר
4 של הנתבעת.

5 בשל חשיבות הדברים מצאנו להביא את נוסח המכתב כלשונו כדלקמן (נספח 49
6 לתצהיר התובעת; נספח ל"ד לכתב התביעה):

7

8 "הריני להודיעך שהנך מושעת מכל פעילות בחברה ואסור לך לפעול
9 בכל דבר שקשור לחברה וחל עלייך איסור מוחלט לפנות ולקבל כל פניות
10 מכל contact של החברה.
11 למען הסר ספק, לאור הודעתך על נסיעתך לחו"ל, החברה אוסרת עלייך
12 להיפגש עם כל contact של החברה.
13 למען הסר ספק, לאור הודעתך על נסיעתך לחו"ל, החברה אוסרת עלייך
14 להיפגש עם כל contact שעמו הנך בקשר או כל contact אחר.
15 מבלי למעט הינך נדרשת במיוחד שלא ליצור קשר עם: Cove;
16 Marco Margoni ;Nordest".

17

18 38. "השעיה" זו לא הוגבלה בזמן, כאשר הנתבעת מצידה לא פירטה את הסיבות לה
19 ולא הסבירה באילו תנאים, אם בכלל, תופסק אותה השעיה. כל זאת בניסבות
20 שבהן "הפרת המשמעת" היחידה שהייתה, נכון לאותו מועד, התמצתה, לכל
21 היותר, ב"גרירת רגליים" של התובעת ובסירובה להגיע לחדרו של הנתבע, מייד
22 לאחר שהיא נדרשה לעשות כן. זאת, שעה שהצדדים מצויים בשיאו של סכסוך
23 שבמהלכו טענה התובעת לאי תשלום שכר ולפגיעה בזכויותיה.

24

25 39. הנתבעת לא הצביעה על מקור חוקי או הסכמי המאפשר לה להשעות את התובעת
26 מעבודתה. אי לכך, בניסבות אלה ובהתאם לפסיקה יש לראות ב"השעיה" זו
27 מעשה פיטורים (ר' דב"ע שס/26-2 ל' גלידמן בע"מ- יעקב נוימן, עבודה ועוד,
28 עבודה ארצי כרך יד(1) 80 (16.3.1981). ע"ע (ארצי) 1271/02 צבי דדון נ' מטבחי
29 זיו תעשיות (1990) בע"מ (26.2.2004).

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

- 1 40. לבסוף יאמר כי הנתבע לא ידע לבאר כיצד העיד במהלך התביעה שהוגשה מטעם
2 הנתבעת כנגד התובעת בביהמ"ש המחוזי, בנוגע לגזל סוד מסחרי, כי התובעת
3 פוטרה מעבודתה (ס' 4 לתצהיר הנתבע בת"א 31827-10-11, ת/8; ר' עמוד 41
4 לפרוטוקול שורות 29-27).
- 5
- 6 41. מנגד לא שוכנענו בטענה כי התובעת שהשתכרה בנתבעת שכר נאה שהגיע לכ-
7 50,000 ₪ בממוצע ביקשה להביא לפיטוריה על מנת להקים עסק מתחרה. עסק
8 שהוקם על ידי התובעת כחמישה חודשים לאחר שאיבדה את מקור פרנסתה בו
9 עבדה משך שש שנים קודם לכן. עסק שיאפשר לה לנצל את כישוריה הבולטים,
10 שלא הייתה לגביהם מחלוקת, בתחום בו עסקה משך תקופה ממושכת. כמו כן, לא
11 שוכנענו בטענה כי המעשים שיוחסו לתובעת מצדיקים שלילה של פיצויי הפיטורים
12 וזאת, גם אם לא כל המעשים שעשתה נקיים מרובב:
- 13
- 14 42. לא שוכנענו, על רקע מכלול הנסיבות, כי בדרישתה של התובעת להעביר את קופת
15 הפיצויים על שמה בחודש אפריל 2008 (נספח 4 לתצהיר הנתבע), בהקלטות
16 שהקליטה את הנתבע ואף בביטויים של מזג לא נוח, יש כדי ללמד על כוונתה
17 להתפטר, כפי הנטען על ידי הנתבעת. בהתנהלות זו יש אולי ללמד על משבר האמון
18 שהיה בינה לבין הנתבע ועל התסכול והכעס שהיא חשה על רקע אי תשלום
19 העמלות המגיעות לה והפרת זכויות נוספות על ידי הנתבעת.
- 20
- 21 43. כך גם בעובדה, שאיננה שנויה במחלוקת, לפיה, התובעת העבירה דברי דואר
22 שנשלחו לכתובת הדואר האלקטרוני שלה בנתבעת למייל הפרטי שלה ושל בעלה
23 אין ללמד על מה שמבקשים הנתבעים לייחס לה. זאת, גם אם מדובר בהתנהלות
24 בלתי תקינה של התובעת. התובעת העידה בהקשר זה כי העברת דברי הדואר
25 נועדה לתמוך בבוא היום בטענותיה באשר לסכומי העמלות שלא שולמו לה
26 ולהעברת הטיפול באנשי הקשר לטיפולם של סוכני מכירות אחרים בנתבעת (ר'
27 סעי' 196-201 לתצהירה). עדות זו מקובלת עלינו, היא מתיישבת עם מכלול הראיות
28 כמו גם עם חולשת הראיות שהביאה הנתבעת על מנת לסתור אותה:
- 29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 44. הנתבעת הציגה בהקשר זה מסמך המסכם את המעקב אחר שרת המחשב של
 2 הנתבעת ואחר התכתובות ששלחה התובעת לדוא"ל האישי שלה ושל בעלה
 3 בתקופה האחרונה לעבודתה. מסמך שלא ניתן ללמוד ממנו דבר בנוגע לתוכן
 4 התכתובות שהועברו (מוצג 3 לסיכומי הנתבעים). לא למותר לציין, כי הנתבעת גם
 5 לא הציגה ראיות לכך שלא ניתן היה להתחקות אחר תוכן התכתובות שהעבירה
 6 התובעת למייל הפרטי שלה או של בעלה ולא הציגה ראיות המלמדות על כך
 7 שתכתובות אלה כללו סוד מסחרי השייך לה.
 8
- 9 45. מנגד ניתן למצוא תמיכה לגירסת התובעת, באשר למטרת ההעברה של דברי
 10 הדואר, דווקא מעדות הנתבע ממנה עולה כי התובעת שלחה לתיבת הדואר
 11 הפרטית שלה שתי תכתובות שהיו מצויות במחשב של עובדת אחרת (גב' בלוידא)
 12 אשר נגעו להעברה של איש קשר מהתובעת לסוכן אחר וכן, לגובה עמלה שקיבלה
 13 גב' בלוידא על עסקאות שביצעה (ס' 38 לתצהיר הנתבע).
 14
- 15 46. כמו כן לא שוכנענו בטענת הנתבעים לפיה, בעלה של התובעת מחק קבצים שהיו
 16 על גבי מחשב הנתבעת, המעידים על הפרות משמעת של התובעת. שכן, גם בעניין
 17 זה לא הציגה הנתבעת פרטים הנוגעים לסוג ולתוכן התכתובות שנמחקו. זאת שעה
 18 שמנגד התובעת העידה, כי בעלה מחק קבצים פרטיים. עדות שלא מצאנו מקום
 19 לפקפק בה.
 20
- 21 47. בנוסף, לא הוכחה טענת הנתבעת לפיה, התובעת עמדה להיפגש, עובר לסיום
 22 עבודתה, עם אנשי קשר שמולם עבדה התובעת באיטליה (מר מרגוני מחברת
 23 A&D). התובעת העידה בעניין זה כי היא טסה למילאנו ומשם נסעה עם בעלה
 24 לשוויץ בעוד שאיש הקשר נמצא בעיר אחרת הממוקמת 300 ק"מ ממקום שהייתה
 25 של התובעת בחו"ל. התובעת אף הציגה בקשר לכך תכתובת מייל שנשלחה על ידי
 26 מר מרגוני ממנה עלה כי הנתבע פנה אליו ביום נסיעתה של התובעת לאיטליה
 27 ועדכן אותו בקשר לכך שהתובעת אינה עובדת עוד בנתבעת נכון לאותה עת. באותה
 28 תכתובת אין זכר לכך כי מר מרגוני ציפה להיפגש עם התובעת (נספח 57 לתצהיר
 29 התובעת).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

1

2 48. כמו כן לא הוכחה טענתה של התובעת לפיה, ביום שבו נסעה התובעת לאיטליה
3 הגיעה דוא"ל וכן מסרון מאנשי קשר באיטליה, ובפרט ממר אנטוניו פזאני בנוגע
4 לפגישתם הצפויה עם התובעת, פגישה שאודותיה לא עודכנה התובעת לטענתה (ס'
5 55 לתצהיר הנתבע). עדות זו לא נתמכה בראיות שיש בהן ממש, מעבר לאמירות
6 סתמיות של הנתבע.

7

8 49. כמו כן לא הוכח כי התובעת צידדה באינטרסים של חברת A&D במהלך ביצוע
9 עסקה עמה, לא כל שכן באופן מגמתי על מנת לפגוע בעסקי התובעת (ר' ס' 6.4.2
10 לתצהיר הנתבע). בהקשר זה התובעת העידה כי היא ניסתה להביא את הנתבע ואת
11 איש הקשר לעמק השווה לשם השלמת העסקה. עדות שנראית הגיונית וסבירה,
12 במיוחד על רקע מכלול הנסיבות.

13

14 50. למעלה מהדרוש יצוין כי הנתבעת לא הביאה ראיות לכך שעצם ההיכרות עם אנשי
15 הקשר היתה בגדר סוד מסחרי, משמע: שמדובר במידע שהיה מצוי בידי התובעת
16 בלבד, אינו נחלת הכלל ואינו ניתן לגילוי בנקל-ס' 5 לחוק עוולות מסחריות,
17 התשנ"ט-1999; עע 164/99 פרומק נ' רדגארד בע"מ (4.6.99). זאת, מלבד האמירה
18 הכללית בתצהיר הנתבע (ס' 11-12 לתצהיר הנתבעת). אמירה שאינה נוגעת באופן
19 ספציפי לאנשי הקשר שהנתבעת "חשדה" שהתובעת עומדת להיפגש עמם.

20

21 51. זאת, שעה שמנגד עולה מהראיות כי ניתן היה לפגוש את כל אנשי הקשר של
22 הנתבעת בתערוכות פתוחות ברחבי העולם שבה נהגה אף הנתבעת לאתר אנשי
23 קשר (ר' עמוד 46 לפרוטוקול שורות 10-13).

24

25

26

לסיכום חלק זה:

27

28 52. לאור האמור לעיל, הרי שמצאנו כי התובעת פוטרה מעבודתה. לא הוכח שהתובעת
29 בדבריה או במעשיה, ניסתה לגרום לפיטוריה, על רקע רצונה להקים עסק מתחרה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 או כי התובעת עברה עבירות משמעת שיש בהם כדי להצדיק שלילה של זכאותה
2 לתשלום פיצויי פיטורים.

3

4 סכום פיצויי הפיטורים:

5 53. הצדדים היו חלוקים בשאלת גובה השכר הקובע לתשלום פיצויי פיטורים וזאת
6 בנוגע לשלושה עניינים:

7

8 האחד – נגע לתקופת העבודה שעל פיה יש לחשב את השכר הממוצע של התובעת:
9 בעוד התובעת טענה כי יש לחשב את השכר הקובע לפיצויים, בהתאם לשכר
10 הממוצע המתייחס לתקופה של שנה שקדמה למחצית השנה האחרונה וזאת נוכח
11 ההפחתה שלא כדין בשכרה במחצית השנה האחרונה לעבודתה הרי שהנתבעת
12 טענה כי יש לחשב שכר זה לפי ממוצע השכר לתקופה של 12 החודשים האחרונים
13 לעבודת התובעת.

14

15 השני – נגע להכללת רכיב שכונה בתלושי השכר "בונוס פרוס", "בונוס אזור" או
16 "בונוס חודש": בעוד התובעת טענה כי רכיב זה היה למעשה חלק מתשלום
17 העמלות עבור מכירות שאותן ביצעה במסגרת עבודתה הרגילה הרי שהנתבעת
18 טענה כי מדובר בתמריץ עבור ביצועים מיוחדים.

19

20 השלישי – נגע להוספת רכיב נוסף לשכר הקובע, שלא שולם לתובעת ולא הופיע
21 בתלוש השכר, שמקורו בתוספת השכר אשר לטענת התובעת היה על הנתבעת
22 לשלם לה בגין כך שהיא ויתרה על ההטבה של קבלת רכב צמוד על חשבון הנתבעת.

23

24 על רקע האמור ועל יסוד טענות התובעת, שכרה הקובע לתשלום פיצויי פיטורים
25 היה 52,000 ₪ ואילו לטענת הנתבעת שכרה הקובע של התובעת אמור היה להיות
26 30,586 ₪ (ר' סעיף 70 לכתב ההגנה).

27

28 54. אשר למחלוקת הנוגעת לתקופת העבודה של התובעת יאמר כי יש לחשב את
29 השכר הקובע על בסיס ממוצע השכר לתקופה של 12 החודשים שקדמו לחודש
30 פברואר 2008. זאת בהתאם לתקנות 9 ו-8 לתקנות פיצויי פיטורים (חישוב

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 הפיצויים והתפטרות שרואים אותה כפיטורים) התשכ"ד - 1964 שאותן יש
 2 להחיל בהתאמה לנסיבות שבפנינו. זאת מן הטעם, שעל פי קביעתנו, שתפורט עוד
 3 להלן, בשלושת החודשים האחרונים לעבודת התובעת חלה הפחתה משמעותית
 4 ביותר בשכרה לעומת חודשים קודמים שבהם עבדה בהיקף מלא ולא יצאה
 5 לחופשה וכתוצאה מהתנהלות מפרה של הנתבעת שלא שילמה לתובעת את מלוא
 6 העמלות המגיעות לה. כך, למשל עיון בתלושי השכר של התובע מלמד כי בחודש
 7 נובמבר 2007 שכרה של התובעת היה 40,799 ₪, בחודש דצמבר 2007 66,456
 8 ₪, ובחודש ינואר 2008 68,445 ₪. לעומת זאת, בחודש 2/08 השתכרה התובעת
 9 כ- 17 אלף ₪, בחודש 3/08 כ-26 אלף ₪ ובחודש 4/08 כ- 18 אלף ₪.
 10
 11 55. אשר למחלוקת הנוגעת להכללת רכיב הבונוס בשכר הקובע יאמר כך:
 12
 13 התובעת טענה, במסגרת סיכומי התשובה (ר' סעיף 61-60), כי יש לראות בבונוס
 14 ששולם לה חלק משכרה הקובע היות ומדובר לשיטתה בסכומים ששולמו עבור
 15 עבודתה הרגילה כעמלות מכירה שכונו בשם "בונוס". משמע – התובעת טענה
 16 לרישום פיקטיבי בתלושי השכר שאינו משקף את מהותו האמיתי של התשלום.
 17
 18 הנתבעת טענה מנגד, כי תשלום הבונוס היה עבור ביצועים מיוחדים "שמעבר
 19 לנורמה" (ר' ס' 133 לסיכומי הנתבעים), תוך שהיא מפנה בעניין זה למסמך
 20 שכותרתו Sales and Trading Policy (מסמך מדיניות השכר) שבו הייתה
 21 אבחנה בין תשלום עמלות (תוך פירוט של אופן חישובן) לבין תשלום בונוס שיהיה
 22 על פי שיקול דעת ההנהלה (ר' נספח נ/3 לתצהיר הנתבע). עיון בתלושי השכר של
 23 התובעת מלמד כי רכיב זה שולם רק בחלק מחודשי העבודה של התובעת וכי
 24 שיעורו השתנה. כך למשל בתקופה של שנת עבודתה האחרונה שולם לתובעת בונוס
 25 בחודשים: פברואר 07, מרץ 07, יוני 07 יולי 07, נובמבר 07, ינואר 08, פברואר 08
 26 בלבד.
 27
 28 במסגרת תצהירה, התובעת לא עמדה על מהותו של רכיב זה ועל התנאים לתשלומו
 29 ולא סתרה למעשה את האמור במסמך מדיניות השכר לגבי מהות הבונוס,
 30 כתשלום המוענק על פי שיקול דעת ההנהלה בהתאם לעמידה ביעדים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1

2 בפסיקה נקבע כי תשלום בונוס, פרמיה או "שכר עידוד" לרבות פרמיה שנקבעה
3 מראש בגין עמידה ביעדים, אינו מהווה חלק מן השכר הקובע לתשלום פיצויי
4 פטורים ר' ע"ע (ארצי) 76/06 **מרדכי גימלשטיין – יזמקו** (6.5.08 להלן - **"עניין**
5 **יזמקו"**); דב"ע לד/68 - 3 ארגמן - **מפעלים לצביעת טקסטיל בע"מ - ישעיהו**
6 **קורניצקי** פד"ע ו', 103; דב"ע מט/3-141 **סלים בלבול - מפעלי מאיר בע"מ** פד"ע
7 כ"א, 439 (להלן - **"עניין סלים בלבול"**).

8

9 עוד נפסק, כי ככל שהנורמה שנקבעת הינה מלאכותית, במובן זה שהנורמה היא
10 כה נמוכה עד כדי כך שהיא בעצם ביצוע העבודה הרגילה אזי שהפרמיה, למרות
11 כינויה, לא תיחשב כ"תוספת" לשכר אלא כחלק משכר היסוד וכן, כי נטל
12 הראייה בעניין זה מוטל על העובד (**עניין סלים בלבול** וכן **עניין יזמקו**).

13

14 במקרה זה, התובעת לא הראתה כאמור כי תשלומי הבונוס אשר שולמו לה מעת
15 לעת היו חלק משכרה הקובע לצורך תשלום פיצויי פטורים.

16

17 אשר למחלוקת הנוגעת לתוספת השכר:

18

19 התובעת טענה כי שכר הבסיס שלה הורכב משכר יסוד בסך של 6,000 ₪ וכי בנוסף
20 לשכר זה היא הייתה זכאית לקבלת רכב צמוד שהועמד לרשותה בתחילת עבודתה
21 ועוד היא טענה כי תקופה קצרה לפני סיום עבודתה היא הגיעה לסיכום עם
22 הנתבעת לפיו, היא תחזיר את הרכב שהועמד לרשותה ותזכה בתמורה לתוספת
23 בשכר היסוד של 3,500 ₪ (ר' סעיפים 1, ו-9 לכתב התביעה וכן, סעיף 10 לתצהיר
24 התובעת). אין חולק כי התובעת אכן השיבה את הרכב הצמוד שהועמד לרשותה
25 ביום 18.5.08 ומשכך היה על הנתבעת להוסיף ולשלם לה, לטענתה, סך של 3,500
26 ₪ לפי הסיכום.

27

28 אי לכך, לטענת התובעת, לאור סיכום זה יש להכליל את הסך של 3,500 ₪, שלא
29 שולם לה מעולם, בשכר הקובע לפיצויי פטורים. בתמיכה לטענתה, צירפה
30 התובעת תכתובת מייל מיום 22.5.08 שבו נכתב כי על פי סיכום עם מיכל היא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

1 הייתה אמורה לקבל בתמורה להחזרת הרכב תוספת של 3,500 ₪ לשכרה (ר' נספח
2 3 לתצהיר התובעת).

3

4 הנתבעת מנגד הכחישה את טענת התובעת ביחס לסיכום זה והוסיפה וטענה כי
5 עובדים שהחזירו את הרכב שהועמד לרשותם קיבלו בתמורה רכיב מוגדל של
6 הוצאות נסיעה שאינן חלק מן השכר הקובע (ר' סעיף 25 לכתב ההגנה וכן סעיף 14
7 לתצהיר הנתבע).

8

9 אשר לדעתנו יאמר – כי יש לדחות את טענת התובעת בהקשר זה. שכן, התובעת
10 לא הוכיחה כי היה בין הצדדים סיכום על כך שבתמורה להחזרת הרכב היא תהיה
11 זכאית לתוספת של 3,500 ₪ לשכר היסוד, להבדיל מתשלום החזר הוצאות נסיעה
12 מוגדל, שאינו מהווה חלק מן השכר הקובע לפיצויי פיטורים.

13

14 לסיכום – יש לחשב את שכרה הקובע של התובעת לפי ממוצע שכרה במהלך 12
15 החודשים המלאים הקודמים עד לחודש ינואר 08. אין להכליל בשכר זה את רכיב
16 הבונוס וכן את תוספת השכר שלה טוענת התובעת בסך של 3,500 ₪. בהתאם לכך
17 השכר הקובע הינו 37,996 ₪.

18

19 בהתאם לכך חבה הנתבעת לתובעת סך של 217,477 ₪ (37,996X5.75) בדין
20 פיצויי פיטורים.

21

22 56. אשר לתביעה לתשלום פיצויי הלנה הרי שסבורות אנו כי במקרה זה אין מקום
23 להיעתר לה. זאת על רקע המחלוקת שיש בה ממש בנוגע לעצם הזכאות של
24 התובעת לתשלום פיצויי פיטורים. זאת על רקע העובדה שלא הוכחשה לפיה,
25 התובעת העבירה ללא היתר חומר של הנתבעת למייל הפרטי שלה ושל בעלה ועל
26 רקע התנהלות נוספת של התובעת המעוררת קושי של הקלטת עשרות שיחות
27 שאותן קיימה עם הנתבע שרק חלק קטן מהן הוגש כראיה לבית הדין .

28

29

הודעה מוקדמת

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

1 57. אין חולק כי לא ניתנה לתובעת הודעה מוקדמת ואף לא פיצוי עבור חלף הודעה
2 מוקדמת, וזאת נוכח העובדה שהנתבעת לא הודתה בפיטוריה של התובעת. לפיכך,
3 לאור הקביעה כי יש לראות בנסיבות הפסקת העבודה פיטורים הרי שהתובעת
4 זכאית לתשלום עבור חלף הודעה מוקדמת בסך של 37,996 ₪.

5

6

עמלות

7

8 58. אין חולק כי בין הצדדים נערך הסכם מיום 25.1.05 שהסדיר, בין היתר, את
9 זכאותה של התובעת לתשלום עמלות וכן לתשלום בונוס על פי שיקול דעת ההנהלה
10 (מסמך מדיניות השכר, נספח נ/3 לתצהיר הנתבע).

11

12 59. בעניין זה טענה התובעת כי נשללו ממנה שלושה סוגים של עמלות:

13

(1) עמלות עבור עסקאות שביצעה בפועל.

14

(2) עמלות עבור עסקאות פוטנציאליות אשר לא בוצעו בשל התנכלות שהיא ייחסה

15

לנתבעים, שהתבטאה, בין היתר, בהעברת אנשי קשר שהיו בטיפול לטיפולם

16

של עובדים אחרים בנתבעת.

17

(3) ביטול עסקאות שביצעה מול ספקים או קונים על ידי הנתבעת. עסקאות אשר

18

חרף ביטולן התובעת הייתה זכאית לטענתה לתשלום העמלות בגינן.

19

20 60. הנתבעת טענה מנגד כי היא שילמה לתובעת את מלוא העמלות להן הייתה זכאית

21

בשל העסקאות שאותן ביצעה, בהתאם להסכם שבין הצדדים. אשר לדרישה

22

לתשלום עמלות בגין עסקאות פוטנציאליות טענה הנתבעת כי ככל שהיה שינוי או

23

העברה של הטיפול באנשי קשר מסוימים שבהם טיפלה התובעת לעובדים אחרים

24

בנתבעת הרי שהטעם לכך היה ענייני ולא הייתה בכך כל כוונה להתנכל לתובעת.

25

26 61. אשר לטענה של התובעת כי היא הייתה זכאית לתשלום עמלה בעבור עסקאות

27

שבוטלו ביוזמת הנתבעת הרי שהנתבעת הודתה בכך שבמקרה של ביטול נשללה

28

מאיש המכירות הזכאות לתשלום העמלה עבור עסקה שבוטלה. עם זאת, לשיטתה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

1 הדבר היה חלק מסמכותה הניהולית ולא היה בכך משום הפרה של הסכם העבודה.

2

3 **אשר לעסקאות שביצעה התובעת שלגביהן נשללה ממנה הזכות לקבלת עמלה נתייחס**

4

להלן באופן פרטני לכל עיסקה:

5

6

עסקאות GALE

7 62. המחלוקת שבין הצדדים, ככל שניתן להבינה, סבה סביב השאלה האם התובעת

8

הייתה זכאית לעמלות עבור הטיפול בלקוח זה בשל כך שמדובר למעשה רק בכינוי

9

של תאגיד בשם DO.ME (להלן - **חברת דומה**) שבו טיפל סוכן מכירות אחר בשם

10

ירון שקיבל עמלות עבור הטיפול הכולל בחברת דומה. בנוסף טענה הנתבעת כי

11

התובעת אף קיבלה פיצוי בסך של 1,000 יורו בשל אובדן עמלות עבור חברת דומה

12

אשר שולם לה בשכר חודש ינואר 2008.

13

14 63. ראשית יאמר, כי ככל שניתן להבין טענה זו של הנתבעת, הרי שאין בכך לדעתנו

15

כדי להעלות או להוריד לעניין הזכאות של התובעת לתשלום עמלות בגין עסקאות

16

שאותן ביצעה מול אנשי קשר בהתאם להסכם העמלות. לא למותר לציין כי

17

הנתבעת אף לא הוכיחה כי שולמו לירון עמלות בגין העסקאות שאותן ביצעה

18

התובעת בפועל מול GALE.

19

20 64. למעלה מן הצורך יאמר, כי מן הראיות שהוצגו לבית הדין אין ללמוד כי חברת

21

דומה וכן חברת GALE היו למעשה אותו תאגיד בכינוי שונה. בהקשר זה

22

מכוונים אנו למשל, לתכתובת דוא"ל מנציגי החברות ממנה עולה כי מדובר

23

בתאגידים שונים (ר' כרך 1 נספח א לתצהיר התובעת עמ' 166, דו"ח חקירה

24

נספח 11 לתצהיר התובעת וכן, תכתובת דוא"ל של סוכנת מחברת דומה, גבי סליה

25

פרנס כרך personal נספח א' לתצהירי התובעת בעמוד 278-279. כמו כן ר' עמוד

26

33 לפרוטוקול עדות הנתבע שורות 9-10).

27

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

1 65. אשר לטענה כי התובעת קיבלה פיצוי של 1,000 יורו עבור אובדן עמלות זה בתלוש
2 שכר לחודש 1/08, הרי שגם לפי מסמכי הנתבעת (נספח 14 לתצהיר התובעת)
3 מדובר בפיצוי בגין העברת הטיפול בחברת דומה לסוכן מכירות אחר ואין לכך כל
4 קשר לעמלות שלהן הייתה זכאית התובעת בגין העסקאות מול GALE, כפי שצוין
5 לעיל.

6

7 66. משכך, זכאית התובעת לתשלום מלוא העמלה בגין עסקאות אלה, כפי שנתבע
8 בכתב התביעה בסך 19,515.28 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

9

10

עסקת A&D

11

12 67. התובעת טענה כי לא שולמה לה העמלה לה הייתה זכאית בגין ביצוע עסקאות מול
13 חברת A&D.

14

15 68. הנתבעת לא חלקה על העובדה כי התובעת קשרה עסקה עם חברה זו אולם
16 לטענתה - חרף זאת, התובעת לא הייתה זכאית לתשלום עמלות בגין התשלומים
17 שהתקבלו בעקבות עסקה זו וזאת, בשל שורה של טעמים, שחלקם סותרים זה את
18 זה:

19

20 הנתבעת טענה, בהקשר זה, כי התובעת איננה זכאית לתשלום עמלות בגין
21 עסקאות מול תאגיד זה מאחר והעסקה לא יצאה אל הפועל (ר' סי' 72 לתצהיר
22 הנתבע); מאחר והתובעת קיבלה עמלה חלקית בשל עסקה זו, בהתאם לתשלומים
23 שהתקבלו עד לסיום עבודתה (ר' סי' 106.1 לסיכומי הנתבעים); מאחר והתובעת
24 לא סיימה את הטיפול בעסקה הנ"ל ואף "זנחה" את הטיפול בה ומאחר והעסקה
25 לא היתה רווחית.

26

27 ראשית יאמר - כי על פני הדברים מדובר כאמור בטענות סותרות, שאין
28 מתיישבות זו עם זו. מעבר לכך ואף שעה שבוחנים את הטענות בנפרד הרי שיש

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 לדחותן בשל הסתירות בגרסת הנתבע ביחס לכל אחת ואחת מהן כפי שיוסבר
2 להלן:

3
4 אשר לטענה שהתובעת "זנחה" את הטיפול בעסקה, וכי הנתבע נאלץ לגרסתו לטפל
5 בה במקומה יאמר - כי גירסה זו אינה עולה בקנה אחד עם דבריו האחרים של
6 הנתבע לפיהם התובעת חדלה לטפל בעסקה בשל הוראה שניתנה לה על ידו (ר' י
7 6.4.2 לתצהיר הנתבע לעומת נספח 6 לתצהיר התובעת). לכך יש להוסיף כי
8 במהלך ההליך לא הוצגו ראיות נוספות, מזמן אמת, התומכות בכך שבהתנהלותה
9 של התובעת ביחס לעסקה זו נפל פגם או שהיא מיאנה לשתף פעולה או זנחה את
10 הטיפול מעסקה. מנגד - הציגה התובעת תכתובת דואר אלקטרוני מיום 3.6.2008
11 מנציג ב-A&D, מר אנטוניו פיזוני, שהיה מעורב בעסקה (נספח 7 לתצהיר
12 התובעת) המלמדת על מעורבותה הרבה בעסקה זו. תכתובת שבמסגרתה הודה מר
13 פיזוני לתובעת במילים חמות על שיתוף הפעולה המלא מצידה, בכל הנוגע לביצוע
14 העסקה, וכן כתב כי בזכותה המשיכה הפעילות העסקית עם הנתבעת. זאת חרף
15 התנהלותו של הנתבע, שגרמה למתח רב והוצאות.

16
17 אשר לטענה כי אין מדובר בעסקה רווחית - הרי שגם טענה זו לא הוכחה ואף
18 נסתרה בראיות שהוצגו בפני בית הדין (ר' ת/10, 10/ב וכן, עמוד 45 לפרוטוקול
19 שורות 1-5).

20 אשר לטענה הנוגעת למועד קבלת התשלום יאמר - כי הנתבעת לא הראתה כי
21 העסקה הצריכה טיפול נוסף שלא נעשה על ידי התובעת ומשכך אין במועד
22 התשלום כדי לשלול את זכאותה של התובעת לתשלום עמלה בגין עסקה שבוצעה
23 וטופלה על ידה במלואה.

24
25 בשולי הדברים יאמר - כי במסגרת הסיכומים טענו הנתבעים טענות נוספות
26 במטרה לשכנע כי אין התובעת זכאית לתשלום עמלות עבור עסקה זו. טענות שלא
27 מצאנו מקום להידרש להן משלא הובאו ראיות לתמיכתן בשלב ההוכחות.

28
29 לאור האמור מצאנו כי התובעת זכאית למלוא העמלה, כפי שחושבה על ידה
30 ובהיעדר תחשיב נגדי, בסך של 16,614 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1

2

3

עסקת וודאפון-

4 69. התובעת טענה כי היא הייתה זכאית לתשלום עמלה בגין עסקה שבוצעה מול איש
5 קשר מטעם וודאפון ואילו הנתבעת טענה מנגד כי מדובר בעסקה שהסתיימה
6 לאחר סיום יחסי העבודה ומשכך אין התובעת זכאית לעמלה בגינה (ר' סעיף 65
7 לתצהיר הנתבע).

8

9 70. כראייה, צירפו הנתבעים נספחים לפיהם חלק מתקבולי העסקה התקבל ביום
10 30.5.2008 וחלק ביום 30.6.2008 (נספחים 8/ו ו-9). בעדותו שינה הנתבע גרסתו
11 והעיד כי התובעת קיבלה חלק מהעמלה, זאת בגין התשלום מיום 30.5.2008 (ר'
12 עמוד 30 לפרוטוקול שורה 25-28) וכן טען כי התובעת אינה זכאית ליתרת העמלה
13 מאחר שהיא לא סיימה את הטיפול בה. עם זאת הנתבע לא פירט מהו המשך
14 הטיפול שדרשה עיסקה זו.

15

16 71. תכליתו של הסכם העמלות הוא לתמרץ את העובד ליזום עיסקאות להוציאן אל
17 הפועל ולהשלים את הטיפול בהן עד מנת להבטיח את קבלת מלוא התמורה.
18 בהתאם לכך, ככל שעולה מן הראיות כי לא נדרש טיפול נוסף בעיסקה בתקופה
19 שבין מועד סיום העבודה של התובעת לבין מועד קבלת התשלום בגין עסקה
20 שאותה ביצעה, הרי שהתובעת זכאית למלוא העמלות בגין אותה עסקה. לא
21 למוותר להוסיף כי דברים אלה מקבלים משנה תוקף שעה שהפסקת ההתקשרות
22 הייתה בשל התנהלות הנתבעת אשר פיטרה את התובעת ולא - בשל הפסקה רצונית
23 של יחסי העבודה על ידי התובעת.

24

25 72. במקרה דנן, יש להעדיף את גרסת התובעת כי היא השלימה את הטיפול בעסקה
26 וכי הנתבעת לא נדרשה לטיפול נוסף בה לאחר סיום עבודתה.
27 בהקשר זה אנו מסתמכים, בין היתר, גם על הודעת דוא"ל מיום 1.6.2008 שנשלחה
28 לתובעת מטעם הנתבעת מאת הגב' טובה באום (עמוד 45 לנספח א' כרך 1 no.
29 לתצהירי עדות ראשית של התובעת) שבה נכתב כי היא צפויה לקבל את העמלה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 בגין עסקה זו בחודש העוקב, לאחר שהלקוח ישלים את התשלום. מלשון ההודעה
2 לא עולה כי צפוי טיפול נוסף בעסקה.

3
4 אשר לטענות שהועלו בסיכומים לפיהן מדובר בעסקה שאינה רווחית או כי
5 התובעת גרמה נזקים במהלך ביצוע העסקה, הרי שאין להידרש להן.
6

7 לאור האמור יש לקבל אפוא את התביעה לתשלום עמלות בגין עסקת וודאפון בסך
8 של 113,199 ₪.

9
10 **עסקת U6**

11 73. התובעת טענה כי היא הייתה זכאית לתשלום עמלה בגין עסקה מול חברת U6 וכן
12 טענה כי היא הייתה זכאית לתמריץ בשל עסקה זו בעבור עמידה ביעדים.

13
14 74. הנתבעת טענה מנגד, כי התובעת איננה זכאית לתשלום עמלה בגין עסקה זו היות
15 והתשלום האחרון בגינה התקבל לאחר מועד סיום יחסי העבודה ביום בחודש
16 06/08 (ר' עמוד 36 לפרוטוקול שורות 23-26; סעיף 67 לתצהיר הנתבע). עם זאת,
17 הנתבעת לא הציגה לבית הדין מסמכים מזמן אמת התומכים בטענה זו בצורה
18 ראויה והסתפקה לצורך כך בהצגת טבלת אקסל שאותה ערכה(ר' נספח 9 לתצהיר
19 הנתבע).

20
21 75. אשר לדעתנו, יאמר כי יש להעדיף גם במקרה זה את עמדת התובעת. ראשית מן
22 הטעם שהנתבעת לא הוכיחה את מועד התשלום על פי הראייה הטובה ביותר שהיה
23 עליה להציג לתמיכת טענתה בדבר מועד קבלת התשלום. שנית, הנתבעת לא טענה
24 ולא הוכיחה כי נדרש טיפול נוסף בעסקה, מעבר לטיפול של התובעת עד למועד
25 שבו בוצע התשלום.

26
27 משכך, התובעת זכאית לקבלת מלוא העמלה גם על עסקת U6 בסך של 7,911 ₪.
28 בעניין דרישת התובעת למתן חשבונות לשם כימות מחודש של הרכיב, לא מצאנו

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 להיעתר לכך וזאת מסיבות הנוגעות לחשיבות שבסופיות הדיון ומשיומה של
2 התובעת ניתן לה עד תומו.

3
4 אשר לתביעתה של התובעת לקבלת שווי תמריץ בגין עמידה ביעדים שהוצבו בפני
5 סוכני המכירות השונים בביצוע עסקת U6 וזאת, בשווי 2 מכשירי אייפון ובסך
6 8,496 ₪ הרי שהתובעת לא הוכיחה את זכאותה לקבלת התמריץ ומשכך יש
7 לדחות רכיב תביעה זה.

8

9

10 **עסקת NORDEST DISTRUBUZIONE**

11 76. התובעת עתרה במסגרת התצהיר לקבלת עמלות בגין עסקות מול הלקוח
12 NORDEST DISTRUBUZIONE בסך של 5,415 אלא שדרישה זו לא הופיעה בכתב
13 התביעה. יצוין כי בקשתה של התובעת לתקן את כתב התביעה על מנת שהוא
14 יבטא, בין היתר, גם דרישה זו נדחתה בשל העיתוי המאוחר של הבקשה ולאור
15 המשמעות הכספית, הנמוכה יחסית של התיקון. משכך אין מקום להידרש לרכיב
16 תביעה זה.

17

18 **טענת התובעת לתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק בגין אובדן עסקאות פוטנציאליות**

19

20 77. במסגרת כתב התביעה עתרה התובעת לתשלום פיצוי, ללא הוכחת נזק, בשל אובדן
21 עסקאות פוטנציאליות מול אנשי קשר אשר הטיפול בהם העובר לידי סוכנים
22 אחרים בנתבעת. זאת לטענתה, כחלק מן ההתנכלות כלפיה לקראת סיום
23 העסקתה.

24

25 78. הנתבעת לא הכחישה את העובדה כי היו מקרים שבהם הועבר הטיפול באנשי קשר
26 שונים שבהם טיפלה התובעת בעבר, לטיפולם של סוכנים אחרים ובעיקר לטיפולו
27 של ירון, אולם לשיטתה לא היה בכך משום הפרה של הסכם העבודה מול התובעת.
28 כך טענה כי הדבר נעשה משיקולים ענייניים ובחלק מן המקרים היא אף חלקה על
29 עמדת התובעת בכל הנוגע ל"שיוך" של איש קשר מסויים לתובעת דווקא.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1

2 נקדים ונציין כי לטעמנו יש לדחות רכיב תביעה זה מאחר ולא הוכח כי ההעברה
3 של הטיפול באנשי קשר שונים שבהם טיפלה התובעת בעבר או בעבר הרחוק
4 לטיפולם של סוכנים אחרים, היה בניגוד להסכם עם התובעת וכי הדבר נעשה
5 לצורך התנכלות לתובעת כדי לגרום לה להתפטר. במסגרת כך לא הוכח כי הועברו
6 מטיפול של התובעת, באופן מכוון ומשיקולים לא עניינים, אנשי קשר "מניבים"
7 ותחתם הועברו לטיפול של התובעת אנשי קשר "קשים". כמו כן לא הוכח כי
8 העברת הטיפול נעשתה לאחר רצף שך עסקאות שערכה מולם התובעת באופן
9 שיכול אולי להתחשב כהתנהלות מחוסר הגינות ותום לב, שבה הנתבעת איפשרה
10 לסוכן אחר להנות מפרי עמלה של התובעת.

11

12 כל למשל, באשר ללקוח שאיזכרה התובעת ח- ברת פוקס - הרי שהנתבע העיד כי
13 מדובר בחברה שהיתה בקשר עם התובעת רק עד שנת 2005 (ר' עמוד 34 לפרוטוקול
14 שורות 30-32). טענה שלא נסתרה על ידי התובעת. מה גם שעל פי תכתובת
15 הדוא"ל שהוצגה על ידי התובעת נראה כי מדובר ב"לקוח חוזר" שלא ביצע
16 עסקאות עם התובעת בסמוך לפנייה החוזרת בשנת 2008 (ר' נספח 15 לתצהיר
17 התובעת).

18 אשר לטענת התובעת בקשר להעברת הטיפול בחברת דומה לטיפולו של איש
19 המכירות ירון יאמר - כי הצדדים הכבירו בטענות בנוגע להעברת הטיפול בלקוח
20 זה ומן הראיות עולה כי הנושא נדון בין התובעת לנתבע לבין סוכן המכירות ירון
21 שטיפל בלקוח זה, החל מסוף שנת 2007 בעת שהתובעת הייתה בחופשה וכי בסופו
22 של יום התובעת גם קיבלה פיצוי בסך של אלף יורו בגין "אובדן איש הקשר" (ר'
23 נספח ת/14 לתצהיר התובעת).

24 אשר לטענתה של התובעת כי הפיצוי הנ"ל אינו "מכסה" את ההפסד שנגרם בשל
25 אובדן איש הקשר יאמר - כי אף אם יש ממש בטענה זו הרי שלא שוכנענו כי
26 מדובר בהתנכלות או בהתנהלות חסרת תום לב כלפי התובעת: שכן, מן הראיות
27 עולה אומנם כי התובעת ביצעה עסקאות מול לקוח זה בשנת 2006, בעקבות קשר
28 שהיא יזמה עימו, אולם מנגד אין עולה מן הראיות כי מאז העסקאות משנת 2006
29 ביצעה התובעת מול לקוח זה עסקאות נוספות ושמרה עימו על קשר עסקי רציף

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 עד לשנת 2008. מועד שבו הוא טופל על ידי ירון, אשר פנה אף הוא ביוזמתו לאיש
2 הקשר במהלך תערוכה בחו"ל בסוף שנת 2007.

3

4 אשר לטענת התובעת לפיה, הועברו לטיפול אנשי קשר "קשים", הרי שגם אם
5 יש ממש בטענה זו הרי שאין בכך כדי ללמד בהכרח על כוונה להכשיל את התובעת.
6 באותה מידה ניתן אף להסיק מכך אולי על כוונה להסתייע ביכולותיה של התובעת
7 לפיתוח היחסים העסקיים עם אותם אנשי קשר (ר' ס' 75.2 לתצהירו של הנתבע).
8 זאת על יסוד ההנחה כי אין כל הגיון כלכלי בהעברת אנשי קשר לטיפול התובעת
9 שאין לגביהם כל צפי למימוש פוטנציאל עסקי. זאת מעבר לעובדה שהתובעת לא
10 הוכיחה את הטענה בדבר אפיון הלקוחות "קשים".

11

12 הטענה לעמלות בגין עסקאות שבוטלו על ידי הנתבעים

13

14 79. התובעת טענה, כחלק מטענת ההתנכלות שהיא יחסה לנתבעת, כי הנתבעת נהגה
15 לבטל עסקאות שאותן ערכה עם גורמים שונים ובאופן ששלל מן התובעת את
16 תשלום העמלה שהגיעה לה עבור עסקאות אלה ובנוסף פגעה בשמה הטוב של
17 התובעת מול לקוחות אלו. התובעת לא כימתה רכיב תביעה זה והיא כללה אותו
18 בגדר תביעתה לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 50,000 ₪ בשל התנכלות.

19

20 80. הנתבעת לא הכחישה את העובדה כי מעת לעת היא אכן ביטלה עסקאות שערכו
21 סוכני המכירות, לרבות התובעת, אולם לטענתה הדבר נעשה מאחר שהיא נוכחה
22 לדעת כי מדובר בעסקאות לא רווחיות או לא רווחיות דיין, בהשוואה לאפשרויות
23 עסקיות אחרות שעמדו בפניה.

24

25 81. לכשעצמנו לא שוכנענו כי ביטול העסקאות נעשה לצורך התנכלות לתובעת, נוכח
26 הנזק שהוא עשוי לגרום לנתבעת עצמה. זאת, אף אם צורת התנהלות זו מעוררת
27 תמיהה ועשויה לגרום לעובד תחושת אי נחת. כפי שקרה ככל הנראה במקרה זה.
28 במיוחד שעה שהביטול נעשה באופן חד צדדי בלא להקדים לו שיחה עם התובעת.

29

30 טענות נוספות הנוגעות להתנכלות מצד הנתבע

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1

2 82. התובעת טענה כי הנתבעת התנכלה לה בדרך נוספת, שעה שעובדי הנתבעת, לרבות
3 הנתבע, חסמו לדבריה את דרכה בעת שביקשה לצאת מתא השירותים. אנו לא
4 שוכנענו בטענות אלה.

5

6

ההטרדה המיניית המיוחסת לנתבע:

7

8 83. התובעת טענה כי הנתבע הטריד אותה מינית, באופן מילולי, במהלך הפגישה מיום
9 3.6.08 שהתקיימה ביום עבודתה האחרון. זאת, נזכיר בעת שיחסי הצדדים היו
10 בכי רע ולאחר שהנתבע הבחין במכשיר הקלטה המבצבץ מתחת לחולצתה של
11 התובעת. עובדה שהתובעת הכחישה למרות שהכחשתה לא תאמה את המציאות
12 כהויתה. לטענת התובעת, הנתבע דרש ממנה לאור הכחשתה, כי תבוצע בה "בדיקה
13 גופנית" באומרו: **"אפשר שדבורה תיגע פה?"** . כן טענה התובעת, כי הנתבע
14 הטריד אותה מינית באמירתו, במהלך אותה פגישה, כי **"אני רואה כל מה שאת
15 לובשת"**.

16

17 84. בנוסף טענה התובעת כי הנתבע הטריד אותה מינית בהזדמנות נוספת, במסגרת
18 השיחה הטלפונית מיום 27.5.08, שבמסגרתה היא הודיעה לו על סירובה להגיע
19 לחדרו לצורך פגישת בירור. אז שאל אותה הנתבע לדבריה באופן מתריס מדוע היא
20 מתמהמהת להגיע לפגישה וכן הוסיף **"מה את צריכה ללכת למקווה קודם לעשות
21 הכנות?"**.

22

23 85. כן נטען על ידי התובעת כי הנתבע הטריד אותה מינית במהלך שיחה נוספת
24 שבמהלכה התקשה לקבוע עם התובעת פגישת עבודה בשל לוח הזמנים הצפוף
25 שהיא הציגה בפניו, שכלל, בין היתר, גם תור אצל הרופא. זאת עת שאמר לה:
26 **"אני יכול לבוא אתך לרופא?"**.

27

28

אנו סבורות כי יש לדחות טענות אלה:

29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 השאלה האם מדובר בהטרדה מינית צריכה להיבחן בשים לב ללשון הדברים
 2 ולהקשר שבו הם נאמרו, לאור מכלול הנסיבות ובהתאם לתשובה שתינתן, על יסוד
 3 כל אלה, לשאלות הבאות: האם כוונת הדובר הייתה בעלת משמעות מינית או האם
 4 הנמען הסביר אמור היה לייחס לדברים שנאמרו לו משמעות מינית.
 5 מכלול הנסיבות מלמד כי יש להשיב לשאלות אלה בשלילה:
 6 אשר לאמירה הנוגעת לבדיקה הגופנית הרי שמתמלול השיחה (נספח 32 לתצהיר
 7 התובעת) עולה כי דברי הנתבע, כמו גם ההצעה כי עובדת אחרת תיגע באזור
 8 שבגופה של התובעת שאליו היא הצמידה מכשיר הקלטה (למרות שהכחישה זאת
 9 בפני הנתבע) לא נאמרו בהקשר מיני כלשהו ולו עקיף מרומז או משתמע. מהראיות
 10 עולה כי דברי הנתבע נאמרו כחלק מאי הנחת ומהכעס שהוא חש והביע, לאחר
 11 שגילה כי התובעת מנסה להסתיר מכשיר הקלטה מתחת לחולצתה כאשר התובעת
 12 לא זו בלבד שלא ביקשה את רשותו להקליט את השיחה ולא יידעה אותו על דבר
 13 ההקלטה אלא שהיא אף הכחישה את טענתו לפיה היא מקליטה את השיחה,
 14 בניגוד לרצונו. משמע - מדובר בתגובה אנושית זועמת של הנתבע כמעסיק, על רקע
 15 התנהלות לא ראויה של התובעת שאף זכתה זה מכבר לביקורת בפסיקתו של בית
 16 המשפט העליון (ר' החלטת בית המשפט העליון - ברש 4550/15 חיה עופרה
 17 שמואלי נ' מדינת ישראל משרד ראש הממשלה (6.7.2015)).

18
 19 אשר להערה בדבר "ההכנה למקווה" הרי שנחה דעתנו שהערה זו, שנאמרה באופן
 20 חד פעמי על ידי הנתבע, הייתה בקשר להתעכבותה של התובעת ו"גרירת הרגליים"
 21 המכוונת בהגעתה לפגישה עמו. אף שמדובר בהערה אומללה הרי שמכלול הנסיבות
 22 אין ללמוד כי מדובר אמירה בעלת משמעות מינית. זאת, הן שעה שאנו בוחנים את
 23 כוונת הדובר והן שעה שאנו בוחנים את ההבנה של ה- "נמענת הסבירה". דברים
 24 אלה נכונים גם ביחס לאמירה המיותרת הנוספת של הנתבע "אני יכול לבוא אתך
 25 לרופא?" (נספח 34 לתצהירי התובעת).

26
 27 לאור האמור, הרכיב הנוגע להטרדה מינית נדחה.

28
 29 לשון הרע ופיצוי בגין עוגמת נפש

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

1 86. התובעת טענה כי הנתבעים עוולו כלפיה בעוולה של לשון הרע לאחר שטענו כלפיה
2 טענות שונות לרבות טענות לפיהן היא גזלה סודות מסחריים של הנתבעת. כמו כן
3 טענה התובעת כי היא זכאית לפיצוי בגין פיטורים שלא בתום לב ובגין עוגמת נפש
4

5 87. אשר לתביעה בעילה של לשון הרע הרי שזו לא הוכחה ומשכך יש לדחותה. אשר
6 לתביעה לתשלום פיצוי בגין עוגמת נפש ובגין פיטורים שלא כדין הרי שהתובעת לא
7 הראתה כי התקיימו במקרה זה אותן נסיבות חריגות הצדיקות פסיקת פיצוי מעין
8 זה. במיוחד שעה שקיימים קשיים לא מעטים גם בהתנהלותה של התובעת אשר
9 לא מן הנמנע כי הם תרמו את תרומתם להסלמת הסכסוך ולהעצמתו.
10

פדיון חופשה שנתית

11
12
13 88. התובעת טענה כי היא זכאית לתשלום עבור פדיון חופשה בעבור 13.52 ימי חופשה
14 אשר לא שולם לה.
15

16 89. הנתבעת לא הציגה ראיות שיש בהן ממש לסתור טענה זו ולא הציגה פנקס חופשה
17 או רישום אחר שיש בו ללמד כי התובעת ניצלה את כל מכסת החופשה שלה הייתה
18 זכאית.
19

20 90. בנסיבות אלה יש לשלם לתובעת סך של 23,350 ₪ (1,727 ₪ X 13.52) בעבור פדיון
21 חופשה.
22

דמי הבראה:

23
24
25 91. הנתבעת לא הראתה כי שולם לתובעת תשלום בעבור דמי הבראה בגין שתי שנות
26 העבודה האחרונות. משכך התובעת זכאית לתשלום בעבור דמי הבראה בסך של
27 2,304 ₪. בהתאם לסכום הנתבע בכתב התביעה.
28

קרן השתלמות וביטוח מנהלים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12860-07-10

1

2 92. בעניין זה עותרת התובעת לשחרור כספי התגמולים שהופרשו לטובתה לקופות
3 הגמל בסך 92,425 ₪.

4

5 93. הנתבעת לא התייחסה לרכיב תביעה זה ולא סתרה את הזכאות של התובעת
6 לשחרור הסכומים הצבורים בקופות הגמל.

7

8 94. לפיכך מתקבל רכיב תביעה זה.

9

10

11 **תשלום הפרשי שכר בשל קיזוז משכר התובעת שלא כדין**

12

13 95. התובעת טענה כי הנתבעת קיזזה משכרה סכומים שונים, שלא כדין, בשל אי
14 עבודה בימי שישי על פי הוראה חד צדדית שהיא ייחסה לנתבעת. בהקשר זה יאמר
15 כי יש לדחות רכיב תביעה זה משהנתבעת לא הוכיחה קיזוז סכומים כלשהם בשל
16 אי עבודה בימי ו'.

17

18

19

סוף דבר

20 לאור כל האמור, הרינו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת, תוך 30 יום מן המועד בו
21 ימצא לה פסק דין זה, את הסכומים הבאים:

22

23 96. סך של 217,477 ₪ עבור פיצויי פיטורים, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, החל
24 מיום 3.7.2008 ועד לתשלום בפועל.

25

26 97. סך של 37,996 ₪ בגין הודעה מוקדמת בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, החל מיום
27 3.7.2008 ועד לתשלום בפועל.

28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 10-07-12860

- 1 98. סך של 19,515 ₪ בגין עמלת עסקת GALE; סך של 16,614 ₪ בגין עמלת עסקת
- 2 A&D; סך של 113,199 ₪ בגין עסקת וודפון; סך של 7,911 ₪ בגין עסקת U6. זאת
- 3 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 3.7.2008 ועד למועד התשלום בפועל.
- 4
- 5 99. סך של 23,350 ₪ בגין פדיון חופשה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, החל מיום
- 6 3.7.2008 ועד למועד התשלום בפועל.
- 7
- 8 100. סך של 2,304 ₪ בגין דמי הבראה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית, החל מיום
- 9 3.7.2008 ועד למועד התשלום בפועל.
- 10
- 11 101. כמו כן תשחרר הנתבעת לזכות התובעת את כל הסכומים שנצברו לזכות
- 12 התובעת בקופות הגמל (קרן ההשתלמות וביטוח המנהלים).
- 13
- 14 102. בנוסף, תשלם הנתבעת לתובעת סך של 15,000 ₪ בגין הוצאות משפט ושכר
- 15 טרחת עורך דין.
- 16
- 17
- 18 **ניתן היום, 8.12.15, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**
- 19
- 20

נטע רות, שופטת

חנה קפלניקוב, נ.צ. עובדים

- 21
- 22
- 23
- 24
- 25